

Miroslav Klímant

Modlitba pohanky

Čo vám pripomína scéna z dnešného evanjelia? Žena – pohanka, ktorá s pravým Bohom nemala doteraz nič spoločné, prichádza za Ježišom, lebo je v zúfalej situácii. Nevie pomôcť svojej chorej dcére. Ježiš je jediný, ktorý by mohol ešte niečo urobiť... Zažívame to, keď sa ľudia, čo nechodia do kostola, dostanú do ťažkej situácie, keď ochorejú sami alebo niekto ich blízky, prídu aj do kostola, aj sa začnú modliť, chytajú sa náboženstva ako topiaci sa slamky. A čo na to my, kostolníci? Možno pre seba potichu, alebo aj nahlas posudzujúc a odsudzujúc pohrdavo povieme: No, odrazu ti je už dobrý aj Pán Boh!

A kde si bol doteraz? Aby sme však boli spravodliví, priznajme si, že my všetci v našej narušenej prirodzenosti fungujeme podobne – ak nie vo vzťahu k Bohu, tak v ostatných našich vzťahoch. Až keď niekoho stratíme, uvedomíme si, kým pre nás bol a ako málo sme si ho vážili. Alebo až keď niekto nám blízky ochorie, vieme sa zmobilizovať a urobiť preňho všetko možné. No kým bol zdravý, venovali sme sa mu málo... Alebo koľko máme v našom adresári ľudí, na ktorých si spomenieme a kontaktujeme ich, až keď niečo potrebujeme... Nie je to od nás pekné, ale je to tak.

Pohanka sa modlila, až keď bola zúfalá, až keď si uvedomila, že len Ježiš jej môže pomôcť. Ale aká to bola modlitba! To bola vrúcnosť. Tá modlitba vychádzala až zo dna jej duše. To bola taká modlitba, že až sám Boží Syn nad ňou žasol: „Žena, veľká je tvoja viera.“ Nie je to síce od nás moc pekné, ale je to pravdivé, že človek najintenzívnejšie hľadá Boha, až keď je na dne, keď potrebuje pomoc a sám si pomôcť nevie.

A tak možno posolstvom dnešného evanjelia pre nás je toto: Naším problémom je nielen to, že Boha vyhľadávame, až keď sme v núdzi, ale ešte viac to, že v skutočnosti SME V NÚDZI, ale si to neuvedomujeme. Nie sme si vedomí toho, že hynieme v chorobe my alebo naši blízki. Netušíme ani to, že jediný, kto nám môže pomôcť, je Boh. Sme pohania alebo máme v našom živote pohanské územia, kam sme si Boha ešte nepustili – a on tam veľmi chýba. Ale nevieme o tom, ešte sme neprecítili vlastnú biedu, a tak nám chýba modlitba. Alebo našej modlitbe chýba vrúcnosť. Chýba nám viera pohanky. Aká to bola viera?

Ježiš vyžadoval vieru a s rozličnou vierou sa aj stretal. Od slušných, nábožných Nazareťanov odišiel a neurobil u nich zázraky „pre ich neveru“. Apoštolom, ktorí mu zasvätili svoj život, viackrát vyčítal „slabú vieru“. Ale pohankinu „veľkú vieru“ obdivoval. Pretože ona nebola sebestačná, spokojná sama so sebou. Bola si vedomá svojej odkázanosti na Ježiša. Ani nebola v obchodnom vzťahu s ním, ako často nesprávne robia ľudia, ktorí veria, že veria – dám toto a toto, tamto nebudem robiť, budem sa modliť a chodiť do kostola a potom by som mal od Boha dostať, čo potrebujem a čo chcem. Ona prijala dar od Boha tak, ako sa spása má prijímať – ako nezaslúžený dar od Boha, ako omrvinku, ktorá nehodnému spadne zo stola.

Ak cítime, že sa modlíme málo, alebo ak je naša modlitba málo vrúcna, skúsme to s modlitbou pohanky.

Amen.

Svätý Bartolomej
El Greco 1610-1614

*Bartolomej, náš apoštol,
skvieš sa uprostred Dvanástich,
chválim ťa a prosíme;
veď Boh ťa pozval do vlasti.*

*Na teba s láskou pozrel sa
Spasiteľ, Kristus, – Mesiáš
a videl tvoju úprimnosť,
že priamym srdcom vynikáš.*

*Ten, po kom veky túžili,
o kom spievali proroci,
dá sa ti poznať zázračne;
srdce ti šťastím poskočí.*

*Volá ťa, nasleduješ ho,
aj keď musíš niesť trpký kríž;
a on ťa nebom odmení,
keď zmluvu krvou dosvedčíš.*

*Priateľ a Pánov apoštol,
už si pri svojom Kráľovi;
pomôž nám žiť a oddať sa
Kristovi, Učiteľovi.*

*Nech každý chváli ho a ctí;
nech on, čo slávne kraľuje,
nám radosť na tvoj príhovor
vo večnej vlasti daruje.
Amen.*

Verné srdce

Ž 44, 19.22; Naše srdce sa neodvrátilo od teba, ani naše kroky nezišli z tvojej cesty. Boh predsa pozná tajnosti srdca.

Svätý Bože, jednou z najťažších skutočností v našom živote je súženie a bolesť srdca, nespravodlivosť, choroby tela a ducha, smrť. To je niečo, čo by nás bolo schopné odvrátiť od teba. Stretám sa však s tým, že srdcia ľudí sa odvracajú od teba nielen pre pohromy, nespravodlivosti, ublíženia, choroby a utrpenia, ale aj z ľahostajnosti, prepychu, pohodlia, nezájmu, pychy.

Bože, na ceste môjho života môžem stretnať aj ľudí, ktorých srdce sa neodvrátilo od teba ani uprostred súženia, nespravodlivosti, hrôz, ťažkostí a problémov. Mohol som byť svedkom krásy týchto ľudí, ktorí boli krásni dôverou a vierou v teba. Pripadali mi ako zlaté, dozreté klasy, ktoré svojím životom viery a dôvery prinášali prevzácnu úrodu.

Múdry Bože, ty vieš, ako dokážu znepokojovať moje srdce chvíle, v ktorých sa cítim nespravodlivo zasiahnutý, zranený postojom neúcty a sebeckva aj od tých najbližších. Cítim, ako ma tie chvíle boľia, ako ma zraňuje neúprimnosť a neprajnosť aj tých, pre ktorých pracujem a s ktorými žijem.

Ďakujem ti za tvoju milosť, ktorou ma robíš schopným ostať ti verný.

Ďakujem ti za pokoj srdca a duše, ktorým ma obdarúvaš.

Ďakujem ti za milosť, že sa ma napriek zraneniu a neprajnosti nezmocňuje hnev a chuť odplaty.

Ďakujem ti za milosť, že udržuješ moje srdce v slobode ducha a v pravde svojej lásky.

Pane, tiež skusujem, koľko nepokoja do mňa vnášajú chvíle nespravodlivosti a utrpenia. Vtedy mi prichádzajú na um chyby a nedokonalosti druhých. Všimam si, že ťažké chvíle ma často nevedú k rozhovoru s tebou, ale iba so sebou samým a s mojimi zraneniami. Sú chvíle, keď ma ťažkosti vedú k túžbe utiecť, vzdať sa, hľadať si iné miesto a nebyť pod tlakom druhých.

Teraz prichádzam k tebe a prosím o milosť ostať ti verným, aj keď mi je ťažko, aj keď sa cítim osamotený, aj keď ma zraňujú všetky prejavy nepriazne a nelásky, aj keď som ubitý a sklamaný.

Dobry Bože, pred tebou niet nijakej tajnosti srdca, preto ťa prosím, pomôž mi prežívať môj život v úprimnosti a v pravdivosti.

Nedopusť, aby ma niečo odlúčilo od teba. Napínaj ma duchom pravej lásky a dôvery v teba.

Nech ma vedie tvoj dobrý Duch, nech mi chráni srdce a ducha, nech ma nič nedokáže odlúčiť od tvojej lásky.

Dôverujem ti, Ježišu, a túžim mať verné srdce.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Zastupovanie:

V tomto týždni ma bude zastupovať vdp. Mgr. Ján Behula, farár z Báhoňa.

Na neho sa obráťte v prípade zaopatrovania chorého alebo vyslúženia pohrebných obradov.

Jednotný katolícky spevník:

Na vešiakoch v laviciach máme 2 vrecká s novým jednotným katolíckym spevníkom. Nech sa páči, sú vám k dispozícii počas slávenia sv. omše. Po sv. omši ich, prosím, ponechajte na mieste.

Plánujeme aj do každej lavice umiestniť malé textilné kľakátka - rovnakej farby, aby to bolo jednotné.

Blahorečenie don Titusa Zemana, saleziána, kňaza, mučeníka:

V sobotu 30 septembra v Bratislave bude blahorečený don Titus Zeman, saleziánsky kňaz, mučeník. Pozývam na túto vzácnu a jedinečnú príležitosť v dejinách našej Cirkvi. Podrobnosti o blahorečení sú na letáku a obrázkoch, ktoré sú na stolíkoch pri vchode do kostola.

Telo – úžasný dar

Tvoje telo ťa sprítomňuje: si viditeľný, hmatateľný, citeľný. Očami sa môžeš smiať i plakať. Hlavou môžeš myslieť i snívať. Ústami môžeš hovoriť i jesť. Rukami môžeš hladkať, pracovať, písať. Srdcom môžeš prejavovať nežnosť i útechu.

Telo - dom, v ktorom bývaš

Tvoje telo je tvoj príbytok na Zemi, tvoje oči sú oknami do sveta. Si viac než tvoje telo, ale bez svojho tela sa nezaobídeš. Musíš sa oň dobre starať a nerozmaznávať ho. Nedaj si reklamou nahovoriť nezmyselnú pohodlnosť, až ti napokon zostanú prsty iba pre diaľkový ovládač.

Telo - voz lásky

Dobré slovo je možné, lebo máš ústa. Nežné gesto, lebo máš ruky. Láskavý pohľad, lebo máš oči. Tvoje telo je nositeľom nežností. Tvoje telo potrebuje vrelosť. Ak leží pridlho v chladničke, stuhne a zmení sa na stroj na jedenie, prácu a spánok. Život v ňom zmrzne, kontakty s druhými sú mŕtve.

Adalbert L. Balling „Mám ťa rád“

Sväté omše v 20.týždni cezročného obdobia - (A)

Upratovanie kostola č d. 176-202

27.VIII. 21. Nedel'a cezročného obdobia – (A)

08:00 *Za ě Štefana a Alžbetu Kuricových*

Lektori: Jurčovičová M, Blahová M.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Kordošová A., Polanská Z.

14:00 *Posvätný ruženec , litánie*

Liturgický kalendár

21.VIII. pondelok Sv.Pius X., pápež – **Sp**

22.VIII. utorok Panna Mária-Kráľovná –**Sp**

23.VIII. streda Sv. Ružena Limská, panna – **Esp**

24.VIII. štvrtok Sv. Bartolomej, apoštol –**Sviatok**

25.VIII. piatok Sv. Ľudovít – **Esp**

26.VIII. sobota Sv. Anastáz, mučeník

SPRAVODLIVOSŤ - DAŤ KAŽDÉMU, ČO MU PATRÍ

*Blažený človek, čo nekráča podľa rady bezbožných
a nechodí cestou hriešnikov,
ani nevysedáva v kruhu rúhačov,
ale v zákone Pánovom má záľubu
a o jeho zákone rozjíma dňom i nocou.
Je ako strom zasadený pri vode,
čo prináša ovocie v pravý čas,
a jeho lístie nikdy nevädne;
darí sa mu všetko, čo podniká. No nie tak
bezbožní, veru nie;
tí sú ako plevy, čo vietor nesie pred sebou.
Preto bezbožní neobstoja na súde,
ani hriešnici v zhromaždení spravodlivých.
Nad cestou spravodlivých bedlí Pán,
ale cesta bezbožných vedie do záhuby.*

(Ž1, 1-6)

*V otázkach svedomia musí mať každý verný
poddaný viac bážne voči svojej duši, než voči
všetkému ostatnému na svete. Hoci ste teraz, milí
lordi, tu na zemi mojimi sudcami a odsúdite ma, mám
veľkú nádej, že sa neskôr aj tak všetci stretne v
nebeskej radosťi.*

(sv. Tomáš Morus pri svojej obhajobe na súde)

Často dnes počúvame o skorumpovaných súdoch. Čo je to skorumpovanosť? Jednoducho by sa dalo povedať: chudobný sa ťažko domôže spravodlivosti a bohatý si spokojne hovie, aj keď vykonal veľa zlého. Svoje odsúdenie prežil aj svätý Tomáš Morus, ktorý bol odsúdený za to, že neposlúchol kráľa, ale svoje svedomie. Radšej počúvol hlas svojho svedomia, než hlas svojho kráľa, hoci ho to stálo život. Takých ľudí je dnes málo a je potrebné ich obdivovať.

Čo je to vlastne spravodlivosť? Kto je spravodlivý človek? Sväté písmo pomerne často chváli spravodlivého človeka. Napríklad o svätom Jozefovi hovorí, že to bol „muž spravodlivý“. Biblické slovo „sedeqach“ = „spravodlivý“ by sme spokojne mohli preložiť ako „svätý“. Spravodlivý je človek verný Bohu, taký, ktorý mu patrí a ktorý vie, čo sa patrí - voči Bohu i voči iným. Lebo spravodlivosť vlastne znamená, dať každému, čo mu patrí:

Bohu, čo je Božie a ľuďom, čo patrí ľuďom.

Spravodlivosť je vlastne prvým stupňom lásky. Ak nie som spravodlivý, ako môžem milovať? Láska môže stavať na spravodlivosti, tak ako milosť na prirodzenosti. Lebo tak, ako milosť predpokladá prirodzenosť, tak láska predpokladá spravodlivosť.

Uvažuj: Si spravodlivý človek? Myslíš aj na iných? Chceš dobro len pre seba, či aj pre iných? Si vďačný Bohu za jeho dary? Vnímaš vôbec, čo všetko si od Boha dostal? Ďakovať za Božie dary je totiž spravodlivé voči Bohu. Veď, čo máš, čo si nedostal? Uvažuj teraz nad Božími darmi.

Pomodli sa modlitbu Tomáša Morusa:

Daruj mi, ó dobrý Bože, srdce pokorné, skromné, pokojné, znášavivé, trpezlivé, milosrdné, dobrotivé, nežné, srdce dieťaťa,... aby som vopred vychutnal Tvojho svätého, požehnaného Ducha. Daj mi, ó Bože, živú túžbu byť pri Tebe,... nie preto, aby som zažíval nebeské slasti, ale jedine z lásky k Tebe.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

Nemysli na odmenu

*Brat' Boha vážne znamená brat' vážne jeho
milosť, jeho dobrotu, jeho dôveru, jeho poriadok,
jeho úlohy, jeho povolanie, jeho ľudí.*

Alfréd Delp SJ

Jedného dňa k nám prišiel akrobat a dal rozhlásiť, že prejde po lane natiahnutom medzi oboma brehmi rieky v údolí.

Celé mesto sa vybralo pozrieť si ten smelý kúsok. Medzi nimi bol aj rabbi Chajím. Jeho priatelia sa čudovali, s akým napätím sleduje akrobata na povraze. Opýtali sa ho, čo ho na tom tak upútalo. Rabbi im odpovedal:

„Fascinuje ma ochota, s akou ten akrobat riskuje svoj život. Mohli by sme, pravdaže, povedať, že to robí pre peniaze... Ale nie je to celkom tak, lebo keby teraz čo len na okamih pomyslel na peniaze, istotne by spadol. Musí sa úplne sústrediť na jednu vec, totiž na to, aby nestratil rovnováhu a nespadol do vody. Jeho istota je v tom, že kráča vzpriamene a rovno a vôbec nepomyslí na odmenu. Takto by sme aj my ľudia mali kráčať po tenkom lane nášho života.“

Spoločne prežijú

*Žiť znamená pozvoľne sa rodiť. Bolo by to
priveľmi pohodlné, keby sme dostali úplne hotovú
dušu.*

Saint-Exupéry

Jednotlivo by tučniaky nemohli prežiť strašnú zimu, ktorá v zimnom období vládne na južnom póle, nevyhnutne by zamrzli. Preto sa zhrknu a vytvoria kruh. Mláďatá a samičky sú v jeho strede. Na obvode sú samce s tvárou obrátenou do prostriedku. Keďže víchor zväčša duje z jednej strany, kruh sa pomaly posúva, takže každému zvieratú sa ujde niečo z víchra a potom sa zas môže zotaviť na záveternej strane.

*Vlož svoj život i životy svojich drahých do Božích
rúk, no vlastné ruky nezlož do lona, ale podľa
možností prispievaj svojím dielom. Ponesie ťa Božia
láska, dobrota, múdrosť a milosrdenstvo, a ty pridaj
svoju dobrú vôľu! Tak môžeš spokojne kráčať v
ústrety budúcnosti.*

Reinhold Ortner

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Ako vyzerá tvoja svätá spoveď?

Vieš, ako my kňazi spovedáme? Príď sa pozrieť na Vianoce na sever Slovenska. Spovedáme od rána, cez obed krátka prestávka, potom pokračujeme do večera. Ja potom pokračujem na fare do jednej - druhej v noci. Spovedám aj na Veľkú noc, na Zelený štvrtok, na Veľký piatok, na Bielu sobotu i Veľkonočnú nedeľu. V pondelok odslúžim omšu, sadnem na koňa a zmiznem.

Na spoveď ku mne prichádzajú ľudia zďaleka. Po mnohých rokoch si dávajú dokopy veci. Pýtam sa ich:

„Prečo idete ku mne na spoveď?“

„Pán farár, vy tam máte aj vrahov, aj prostitútky, tak radšej k vám.“

Vyspovedám všetkých, nikdy sa nepýtam na mená ani neskúmam značky na autách. Jednoducho spovedám, to je moja prvoradá úloha.

Spovedám do polnoci.

Povedz mi, ako vyzerá tvoja spoveď?

Kedy si bol naposledy na spovedi?

Niektoré spovede sú rýchle, najmä cez Vianoce, keď nevidím koniec radu. Ak prídu s tým, že naposledy boli na spovedi pred dvomi týždňami, spoveď prebehne rýchlo. Ak však povedia, že pred štyrmi rokmi, nemôžem človeka hneď prepustiť.

Raz prišla jedna teta s tým, že má štyri hriechy. „Kedy ste boli naposledy na spovedi?“

„Pred štyrmi rokmi.“

Pozerám cez mriežku. Bože môj, odpusti mi, nevidím svätožiariu.

„Za štyri roky štyri hriechy?“

„Áno, pán farár.“

Buď je svätica, alebo som ja slepý.

„Milá pani, ja mám za štyri hodiny viac hriechov ako vy za štyri roky.“

„Prosím?“

„Budem hovoriť ja, dobre?“

Vymenúvam hriechy a ona prikyvuje: „Áno, áno, áno.“

To je ten lepší prípad. Horší je, keď kajúcnik hovorí:

„Nie, nie, nie... ja s nikým nič nemám.“ Vtedy mám nervy.

Tak kto klame? Ty alebo Pán Ježiš? On hovorí, že všetci sme hriešni. Aj tá pani, čo mala štyri hriechy, zrazu má štyridsaťštyri hriechov.

Keď prišiel pápež do Levoče, celú cestu peši do Levoče som spovedal. Potom celú noc a celú cestu peši nazad do Žakoviec. Nakoniec som odpadol do postele a spal som dva dni.

Kresťan dneška

Podľa ostatného sčítania sa na Slovensku hlási ku kresťanstvu značná časť obyvateľov. Fakt, ktorý poteší každého veriaceho, ale zároveň kladie i mnohé otázky, ba i zaväzuje. Keďže tvoríme väčšinu a sme v každej oblasti nielen súkromného, ale i verejného života, právom sa mnohí pýtajú: Je skutočne vidieť a cítiť, že ľudia, ktorí patria Kristovi, žijú lepšie? Sme skutočne prínosom pre dnešný svet? V čom sme iní ako naši bratia, ktorí sa hlásia k ateizmu, alebo neprejavili svoju náboženskú príslušnosť?

V starokresťanskom liste Diogeneta sa píše o vlastnostiach kresťanov: „Kresťania sa nelíšia od ostatných ľudí ani krajom, ani rečou, ani spôsobom života. Lebo neobývajú vlastné mestá, nepoužívajú nijakú osobitú reč, ani nežijú nápadným životom. V obliekaní a jedle, ako aj v ostatných oblastiach života sa pridávajú obyčají všetkých, no ukazujú obdivuhodný, ba podľa všeobecnej mienky až neuveriteľný životný postoj. Bývajú vo svojej vlasti, ale ako cudzinci. Všetko majú s ostatnými spoločné ako občania a všetko znášajú ako prišelci. Ženia sa ako ostatní a majú deti, ale nemlúvňatá neodhadzujú. Stôl majú spoločný, ale lôžko nie.“

Sú v tele, ale nežijú podľa tela. Bývajú na zemi, ale svoj domov majú v nebi. Vydané zákony poslúchajú a svojím životom ich prevyšujú. Všetkých majú radi, a všetci ich prenasledujú. Sú žobrákmi, a predsa mnohých obohacujú. Všetko im chýba, a pritom všetkým oplývajú. Potupujú ich, a v potupe získavajú slávu. Kazia im povest', a vydáva sa svedectvo o ich spravodlivosti. Nadávajú im, a oni žehnajú.“

Nakoľko môžu tieto slová platiť o nás, kresťanoch dneška?

Často zo strachu, že nás svet odpíše, sa čoraz viac pripodobňujeme jeho trendu. Takto mizne to „rozlišujúco kresťanské“, a tým i hodnovernosť kresťanov v Cirkvi. V liste apoštola Pavla Rimanom (Rim 12, 2) čítame: „A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé.“

Ježiš Kristus nazýva svojich nasledovníkov „svetlom sveta“, ale i „soľou“ a „kvasom“. Kiežby aj o nás platilo: „Čím je duša v tele, tým sú kresťania vo svete.“

Viliam Judák „Vo všedný deň nevšedne“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku